WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Isabella

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
I	I van Iepenlaan	8
S	S van Sloot	14
A	A van Aa	20
B	B van Berkenbos	26
E	E van Eb	31
L	L van Laarzenpad	36
L	L van Landtong	41
A	A van Akker	46
	De kaart is af!	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

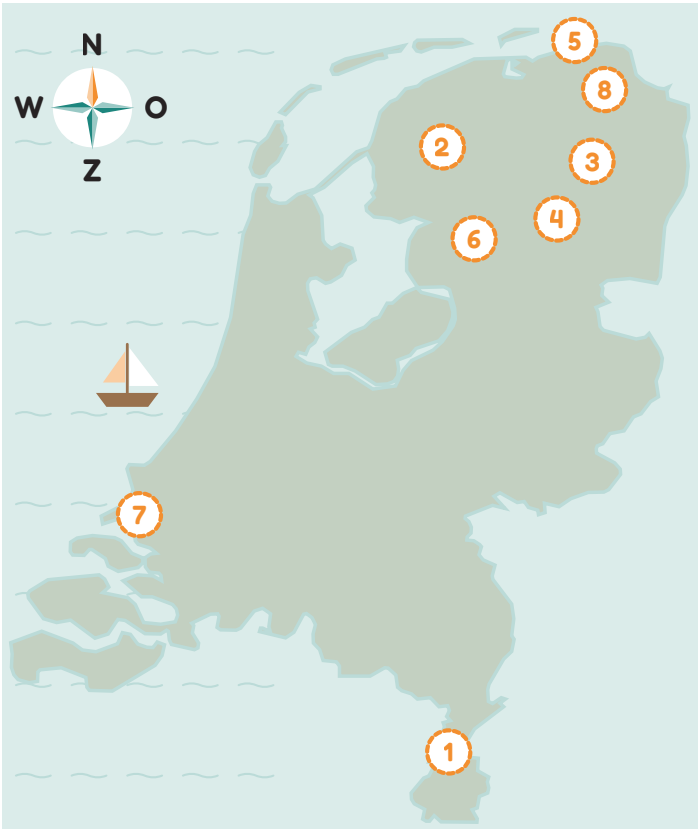
Het was een gewone ochtend. Isabella zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde zij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Isabella?’ Isabella liet bijna haar boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Isabella. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

ISABELLA

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

1 I van Iepenlaan

Ze stonden in een lange laan met hoge bomen aan weerskanten. De takken raakten elkaar boven het pad, als een groen dak. ‘Iepen,’ zei Pluim. ‘Een iepenlaan.’ ‘Het is net een tunnel,’ zei Isabella. ‘Een tunnel van blaadjes.’

Hun stappen klonken zacht op het pad. Bovenin zong een vogel. Er dwarrelde een blaadje omlaag en landde precies op de kop van Pluim. Hij keek scheel omhoog.

Hoog in de bomen fladderde iets kleins. Een bruin vlindertje, niet groter dan een postzegel. Het vloog een rondje en ging zitten op een blaadje, laag aan een tak. ‘Een iepenpage,’ zei Pluim zacht. ‘Die zie je niet vaak. Hij zit meestal hoog in de boom.’

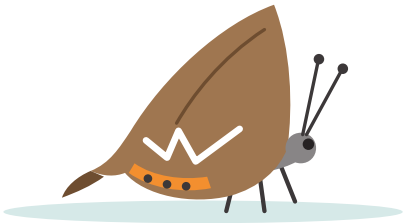
Het vlindertje vouwde zijn vleugels dicht. Nu zag Isabella de onderkant. Er liep een dun wit streepje over, met een zigzag erin. ‘Pluim! Het streepje is een W!’ ‘Klopt,’ zei Pluim. ‘Een witte W. En kijk: aan zijn achtervleugel zit een klein staartje.’ ‘Waarom woont hij juist hier?’ vroeg Isabella. ‘Omdat zijn rupsen alleen iepenblaadjes eten,’ zei Pluim. ‘Geen eikenblad, geen berkenblad. Alleen iep.’ ‘Dat is kieskeurig,’ zei Isabella. ‘Net als ik met spruitjes.’

Pluim lachte zo hard dat het vlindertje opvloog. ‘Oeps,’ zei Pluim. Het vlindertje dwarrelde omhoog, terug naar de hoge takken, waar het hoorde.

Echt waar!

De iepenpage

De rups van de iepenpage eet alleen blaadjes van de iep. Op de onderkant van de vleugels van de vlinder staat een wit streepje in de vorm van een W.

Zo groot	met open vleugels 2,9 tot 3,8 centimeter
Eet graag	de rups eet blaadjes van de iep
Zo herken je hem	een wit W-streepje en een klein staartje aan de achtervleugel

Zoek mee!

Op de onderkant van de vleugels van de iepenpage staat een letter. Welke letter is dat?

Het antwoord staat op p. 59.

E van Eb

Pluim zat al op de schouder van Isabella. ‘Volgende stop: de E,’ zei hij, net een conducteur. Woesj! Waar was de zee gebleven? Er lag alleen grijze, glimmende grond met hier en daar een plasje. ‘Het is eb,’ zei Pluim. ‘Het water is weggezakt. Over een paar uur komt het terug.

Dat heet vloed.’ ‘Mogen we hier lopen?’ vroeg Isabella. ‘Alleen hier, vlak bij de kant,’ zei Pluim. ‘Verder het wad op ga je alleen met een gids.’

Het rook naar zee, naar zout en een beetje naar rotte eieren. ‘Dat is het slik,’ zei Pluim. ‘Daar zit leven in.’ Overal op het wad lagen kleine hoopjes. Ze zagen eruit als spaghetti van zand, kronkel-kronkel-kronkel. ‘Wie heeft die gemaakt?’ vroeg Isabella. ‘Een wadpier,’ zei Pluim. ‘Die woont onder het zand, in een gangetje in de vorm van een U. Hij eet zand en haalt er al het lekkers uit.

Wat over is, poept hij weer uit.’ ‘Bah!’ zei Isabella. En toen: ‘Haha! Dus dit is allemaal…’ ‘Wormenpoep,’ zei Pluim plechtig. ‘Precies.’ Naast een hoopje zat een gaatje. Daar kwam heel even het puntje van een rode worm naar buiten.

Hup, weer weg. ‘Hij is verlegen,’ zei Isabella. ‘Op het wad wonen heel veel van die wormen,’ zei Pluim. ‘Daarom komen er zoveel vogels eten.’ Boven hun hoofd riepen meeuwen. Het wad klonk als een drukke markt.

